

Kurt Einar Göte Olander 1900—1989

Familj.

Otto Olander, skräddare, var född i Onslunda 1876 och Ingrid Lindqvist född i Smedstorp 1874, dom gifter sig i Onslunda, 1897 och flyttar därefter till Kattarp.

Från Kattarp flyttar familjen till Strövelstorp 1902. Norra Varalöv 16.

Där avlider sonen Malte Sigurd Per, 1902-12-05 född i Kattarp 1902-07-31.

Sonen Arvid Edgar Lorens avlider på Sandåkra Fattighus 1905-05-02, i tuberkolos/lungsot..

1904 avlider skräddaren Otto i lungsot,

Arvid Edgar Lorens, född i Kattarp avlider på Sandåkra fattighus 1905-05-02, i tuberkolos/lungsot..

Ingrid Olander avlider 1906 Sandåkra fattighus också i lungsot.

Två barn utan föräldrar.

Svea, född i Kattarp 1898 och

Kurt Einar Olander född 14 oktober 1900 i Kattarp.

Efter föräldrarnas bortgång blev Kurt fosterbarn hos Olof Persson och hans hustru Petronella, som inte hade egna barn.

Svea blev fosterbarn till Johannes Phil, som ägde Brohuset i Strövelstorp, och hon gifte sig 1921 med lantbrukaren Erik Olsson i Håkantorp.

Fosterföräldrar.

Olof Persson föddes i Vedby, Klippan, den 12 september 1858 och avled i Bosarp den 23 februari 1939. Hans hustru Petronella, född Svensson, var född i Rya vid Örkelljunga den 28 december 1851 och dog i Bosarp den 5 februari 1934.

Olof och Petronella blev så småningom även fosterföräldrar till Ebba Nilsson, född den 20 oktober 1913. Ebba gifte sig 1937 med Gunnar Hedström. Som nygifta bodde de hos Kurt Olander. Gunnar blev sedermera skolvaktmästare i många år.

Gunnar Hedströms dotter Sonja är född hos Olof och Pernilla Persson.

Kurts uppväxt och arbete.

Kurt fick tidigt börja arbeta med att passa djuren på bete. En gång misskötte han sig så att djuren rymde in på grannens mark. Grannen tog tag i Kurt och slog honom hårt, något han senare berättade med orden: ”Jag fick så in i helsikes med stryk, han bara slog och slog mig.”

Vid 13-14 års ålder arbetade han som lilledräng hos Gustav Andersson på Bosarp nr. 2. En morgon hittade Kurt och en annan dräng en död sugga och grävde ner den på gödselhögen, som brukligt var. När Gustav upptäckte att en sugga saknades och Kurt berättade vad som hänt, fick han order att gräva upp suggan igen: ”Pågadjävel, gräv upp den igen, den ska vi göra korv av!” Sedan dess påminde varje korvskiva Kurt om suggan från gödselhögen.

Vid Bosarp fanns en pråm över Vege å, som användes för att föra över hästar och jordbruksredskap. Det sades att en dräng och en häst eller oxe en gång drunknade där.

Senare liv.

Kurt ärvde det lilla lantbruket Bosarp 4:3 när hans fosterfar dog 1939. Han hade några grisar och höns, men arbetade också som dräng hos Nils Persson på Bosarp nr. 4 till 1943, då min far, Gösta Pålsson, köpte lantbruket. Gunnar Heidengren anställdes Kurt och där stannade tills ”Pila Nils” Bertil Paulsson tog över gården.

Efter detta var han och hjälpte till på Nybo, som behövde hjälp med skördarbetet.

Åren 1946-1967 anlätade min far Kurt för att ”stå på bordet” för att passa säckarna på tröskan under skördarbetet.

Kurt var hos min far och skötte 2 tunnland betor ända fram till 1960.

Kurt undvek traktorer och fordon och använde enbart sin cykel. Han hade heller ingen telefon, så den som behövde hans hjälp fick cykla dit och buda honom. Han snusade ständigt, och snuset rann ofta ner på hans bluströja.

Varje månads första lördag cyklade han till Ängelholm för att hämta ut sin liter på motboken. Ungkarlar fick då endast köpa en liter per månad, medan min far, som hade familj, fick köpa fyra.

Kurts stora intresse var stryktipset, som han tippade varje vecka tillsammans med en annan ungarl från Hasslarp. Han satte upp vinstkuponger på väggen i köket och firade rejält vid vinster.

På 1950-talet ärvde han pengar från släktingar i Amerika, men vägrade att sätta in dem på banken, då han inte litade på banker.

Sista åren.

Kurt var mycket mörkrädd och använde alltid mörkläggningsramar innan han tände lampan. Han var noggrann med sina mattider och uppskattade alltid att bli bjuden på mat. Han bar alltid sin bluströja och väst, med ett fickur i kedja.

När jag tog över mitt föräldrahem 1970 fortsatte jag att sköta hans lantbruk. Han höll sina marker exemplariskt rena och sparade all småsten för att använda till dränering.

Med tiden blev han dock svagare men vägrade flytta till ålderdomshem. Han förblev ogift och föreföll ointresserad av kvinnor. Han gick bort den 13 mars 1989.

Hans systerson , Arne Eriksson, skötte lantbruket några år efter hans död. Fastigheten såldes flera gånger men blev aldrig rustad eller bebodd igen.

Kurts syster Svea ärvde sin bror men hon avstod sin del till sina barn Carl-Erik Eriksson, Arne Eriksson, Siri Persson och Torsten Eriksson

Detta är min berättelse om Kurt Olander, vår granne.

Bertil Pålsson 2025-02-20